

Fiskeridepartementet er Hovedsagen, og at man i Udvalget maa omarbejde Lovforslaget saaledes, at det tager Sigte paa at skabe et særligt Departement for Fiskeriet.

Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (S. C. Nørgaard) mente, at man kunde indskrænke sig til at oprette et særligt Kontor for Fiskeriet. Det behøver man ikke at oprette, for det har vi allerede. Men en saadan Ordning er ikke tilfredsstillende; det er netop det, Fiskerne ikke har kunnet nøjes med, og de har derfor søgt om at faa et Fiskeridepartement. Jeg tror derfor ikke, at vi skal gaa i den Retning. Derved tilfredsstilles ikke Fiskerne, og derved løses ikke det Spørgsmaal, som der nu er Tale om at løse, hvis man skal fremme Fiskeriets Interesser. Jeg mener, man skal arbejde i den Retning, Tinget gav sin Tilslutning til i Efteraaret, saaledes at vi faar et særligt Departement for Fiskeriet, men at man i øvrigt overvejer, om det virkelig er nødvendigt at skaffe større Arbejdskraft i Landbrugsministeriet. Mod dette vil jeg for mit Vedkommende ikke have noget væsentligt at indvende, naar der kan gives fyldestgørende Oplysninger om, at det er nødvendigt. Men jeg siger bare, at Fiskeriet er i dette Forhold Hovedsagen.

Kofoed: Som Motivering for dette Lovforslag fremhæver den højtærede Minister, at Sagerne i Landbrugsministeriet er vokset meget stærkt, og Ministeren har sammenstillet to Aar, hvis Mellemrum er 20 Aar, nemlig 1898 og 1918. Men nu er det givet, at et Kontor som Udførselskontoret netop i Aaret 1918 har haft ekstraordinært mange Sager, og at man ikke kan regne med, at det i Fremtiden vil faa saa meget at gøre, som det har haft i Aaret 1918. Derfor kan man heller ikke basere en Statistik udelukkende paa Aaret 1918. Endvidere skal jeg nævne, at Matrikulkontoret er opført med de indkomne Sager og afgaaede Ekspeditioner, det har haft i 1898 og 1918, og det viser sig, at de indkomne Sager er steget fra ca. 4 400 til 26 500 og de afgaaede Ekspeditioner fra 6 300 til 52 000. Det er en meget stor Stigning. Men jeg vil her gøre opmærksom paa, at der ogsaa er foretaget noget med Matrikulkontoret, som man egentlig ikke faar Indtryk af ved at læse Bemærkningerne til Lovforslaget. Vi er her paa Rigsdagen gaaet med til, at Matrikulkontoret er udskilt og blevet et Direktorat med en Direktør. Vi har gjort det, fordi vi gerne

vilde have, at det var saa selvstændigt som muligt, og at der i Spidsen for det sad en Embedsmand, som havde mere at sige end en Kontorchef, der er underordnet sin Departementschef. Nu kender jeg ikke de Instrukser, som er fastsatte for Matrikulkontoret; jeg ved altsaa ikke, hvordan Direktørens Stilling er, men hvis han er stillet saaledes, som Rigsdagens Forudsætning var ved Oprettelsen af Direktørstillingen, maa han være frit stillet overfor Departementet. Jeg antager, han maa være stillet, omtrent som Fængselsdirektøren er stillet overfor Justitsministeriets Departementschef, og hvis han ikke er stillet saaledes, bør han hurtigst muligt stilles saaledes; thi det er Meningen med Oprettelsen af et Direktorat, at der nu er sat en selvstændig Mand i Spidsen, og at hans embedsmæssige Stilling ikke længere er en Kontorchefsstilling, han er ikke længere Departementschefens underordnede i den Forstand.

Det maa ikke uden videre passere, at man i Anmærkningerne benytter Matrikulkontorets mange Sager til ud derfra at argumentere for, at Departementet i Landbrugsministeriet er overlæsset. Det bør i alt Fald gøres klart, at Matrikulkontoret er undergaaet en organisatorisk Omordning, siden vi sidst beskæftigede os med dette Spørgsmaal.

Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at Ekspeditionernes Mængde ikke kan være afgørende for Chefsstillingernes Antal. Der kan være et vist Forhold mellem Chefsstillingernes Antal og Ekspeditionernes Mængde; men der kan dog ogsaa være noget i den Betragtning, at en Mængde af disse Ekspeditioner aldrig naar til Chefen, men at det selvfølgelig er det underordnede Personale, der maa tage sig af dem; de naar ikke længere og er ikke af den Karakter, at de behøver at naa længere.

Jeg vil ogsaa gerne sige, at jeg ikke er sikker paa, hvorledes det vilde gaa, hvis forskellige andre Ministerier mødte med en Statistik fra 1898 og 1918 — Justitsministeriet, Indenrigsministeriet o. s. v. Jeg gad egentlig se, om Sagerne der ikke er vokset med et endnu større Tal og i et endnu grellere Forhold. Vilde det derfor ikke være at tolerere den Tankegang, at nu skal ikke alene Departementet i Landbrugsministeriet forøges, men nu staar vi overfor en Forøgelse af Departementschefernes Tal i stor Stil? Man maa dog stille sig noget skeptisk over for i Tider som disse at gaa til en Udvidelse af det over-